

Danas dok, poput svetih apostola Petra i Ivana, vjerom dotičemo istinu uskrsnuća našeg Gospodina, otkrijmo i mi da nas Uskrsli poziva nadići same sebe i živjeti novim životom, koji se ne ravna mjerom zemaljskog prestiža, nego duhovnog stremjenja prema uskrsnim visinama. Mi kršćani smo pozvani snagom Kristova uskrsnuća stvarati novi svijet, mijenjati odnose živeći za ovaj božanski prestiž. Pozivati nam je sve ljude da se dopuste pobijediti Kristovom snagom i da krenu putem vjere koja u uskrsnuću ima svoje čvrsto uporište. Vrijeme je da mi vjernici otkrijemo svijetu kako je lijepo nadići samoga sebe i živjeti snagom uskrsnuća koje nam je otvorilo nove perspektive života i novi smisao naših životnih nastojanja. Primijeniti nam je na sebe riječi svjedočanstva koje smo čuli od apostola Pavla: Mi koji smo s Kristom suuskrsli, tražimo što je gore, gdje Uskrsli sjedi zdesna Bogu. Za tim što je gore težimo, a ne za zemaljskim, jer i mi smo s njime umrli, te je i život naš skriven s Kristom u Bogu. A kad se konačno pojavi Krist, život naš, i mi ćemo se onda s njime pojaviti u slavi. (don dr. Ivan Bodrožić - preuzeto s bitno.net)

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK - 7.30 + Poljak Štefica i Tušek Marija

UTORAK - 7.30 + Marijanović Stanislav Ferdo god.

SRIJEDA - 7.30 + Mikulić Viktor god. i Marija

ČETVRTAK - 7.30 + Skupnjak Stjepan, ob. Jagačić i Janušić

PETAK - 7.30 + Vugrinec Katarina god. Đuro i Novosel Ivan

SUBOTA - 18.00 – skupna sv. misa - popis na oglasnoj ploči!

NEDJELJA – 3. VAZMENA NEDJELJA

7.30 + župna

9.30 + Novosel Terezija god. i roditelji Majcen

11.00 + Obitelj Novosel

ŽUPNE AKTIVNOSTI: dječji zbor - **četvrtak** u 18:00

VJERONAUK: prvopričesnici - četvrtak u 14:30, firmanici - četvrtak u 17:00

Sljedeće nedjelje nakon misu u 11.00 - **sastanak roditelja prvopričesnika!!!**

Urednik: Marko Domiter; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
travanj, 2012. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina IV.

broj 21 (177)

15. travnja 2012.

2. VAZMENA NEDJELJA

Psalam 118

*Zahvaljujte Gospodinu, jer je dobar,
jer je vječna ljubav njegova.*

Neka rekne dom Izraelov:

»Vječna je ljubav njegova!«

Neka rekne dom Aronov:

»Vječna je ljubav njegova!«

Svi koji se Gospodina boje neka reknu:

»Vječna je ljubav njegova!«

Gospodnja se uzdignu desnica,

Gospodnja se proslavi desnica!

Ne, umrijeti neću, nego živjeti
i kazivati djela Gospodnja.

Kaznom teškom kaznio me Gospodin,
ali me smrti ne preda.

Kamen koji odbaciše graditelji
postade kamen zaglavni.

Gospodnje je to djelo:

kakvo čudo u očima našim!

Ovo je dan što ga učini Gospodin:
kličimo i radujmo se njemu!

Ulazna pjesma

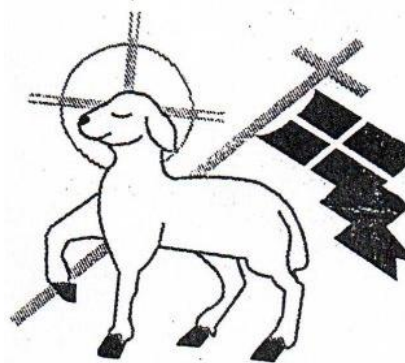
Osjetite slast
slave vaše
i zahvaljujte Bogu
koji vas pozva
u nebesko
kraljevstvo,
aleluja.

ZNAČENJE USKRSNUĆA

U svijetu u kojem živimo nije nam nepoznata riječ prestiž, jer se često s njome susrećemo, i to ne samo kao s pojmom koji nešto znači, nego se susrećemo s pojavom koja većinu ljudi dovodi u golemo iskušenje. Radi se o iskušenju postaviti se natjecateljski prema svome bližnjemu i bratu, te ga nadvisiti u znanjima, vještinama, umijećima. U tom duhu želimo se pokazati boljima od drugih i u mislima i riječima i djelima. Rado s drugima, na mnogim područjima života, pa i životnih privida, odmjeravamo snagu i pokazujemo junaštvo i muškost. Naš grijehom ranjeni ljudski mentalitet je takav da od prestiža stvaramo kult, a društvo ga je ozakonilo i pretvorilo u pravilo života. Zato bi se danas smatralo ludim svakog onog tko ne zna prestići drugoga. Lako bi se slabićem proglasilo onoga tko to ne može učiniti, a naivnim onoga tko to ne želi. Suvremeni svijet gradi svoj napredak ne na civilizaciji ljubavi, zajedništva i milosrđa koje dolaze od Boga, nego na prestižu koji je plod ljudskoga duha. Današnje društvo ne računa mnogo s razvojem čovjeka u smislu njegova trajnog očovječenja po Bogu, niti ulaže energiju i sredstva za njegov rast u ljudskost. Danas se svaki rast i razvoj grade tek na tehnološkom razvitku, koji prije ili poslije, jer mu temelji nisu u Bogu, pokaže svoje neljudsko lice.

No, postoji jedno mjesto koje je izmijenilo tijek ljudske povijesti, te bi trebalo dati i novi smjer našim nogama. To ključno mjesto našeg preporođenja je Kristov grob na kojem se dogodio zaokret ljudskog života, premda su se u njegovoj blizini dogodili vrlo mučni događaji. Nakon što je Gospodin izdahnuo na križu i položen u grob, započela se voditi jedina stvarna prestižna borba. Bila je to borba života i smrti, o kojoj je ovisio sav budući tijek ljudske sudbine i smisla života. O njoj je ovisilo hoće li čovječanstvo nastaviti putem prestiža na kojem, želeći jedni drugima biti nedostižni i gazeći svakog onog tko se ne zna snaći i nositi u zlokobnoj bujici konkurencije, ili će krenuti putem jedne nove civilizacije.

Sliku takve sudbonosne trke imamo opisanu i u Evanđelju. Dvojica Gospodinovih apostola trčali su na njegov grob kako bi provjerili glas koji su im žene donijele tvrdeći da je uskrsnuo. Trčali su se dok se u njima vodila unutarnja borba, dok su navirala pitanja i mučile ih sumnje. Htjeli su što prije doći i utvrditi što se točno dogodilo na Gospodinovu grobu i gdje je završilo njegovo tijelo. Upravo je njihovo trčanje pokazalo kako ima trenutaka kad prestiž može imati iznenađujući obrat. Jer lako je prestići drugoga dok odnosiš pobjedu, ali nije lako biti prestižan kad prestižem srljaš u

razočaranje, kad nisi siguran koji će biti ishod tvoga prestiža. Zato je Ivan, premda je bio prestigao Petra dok su trčali, pred grobom ustuknuo. Uslijed nesigurnosti se zaustavio i pustio Petra da prvi uđe, premda je bio brži od njega. Kao svjedok razapinjanja i pokopa, nije imao snage ući u grob, jer se bojao da ne bi mogao podnijeti razočaranje, prema je tako snažno želio da bude istinita vijest koju su im žene donijele.

A kad su ušli u grob, našli su se pred najprestižnijom i najekskluzivnijom vijesti za kojom je čovječanstvo žedalo. Našli su se pred činjenicom da je njihov Gospodin od mrtvih ustao, kao što im je uporno ponavljao dok ih je kao učenike poučavao božanskom nauku. Tako je i Ivan, koji je uspio prestići Petra, a nije u prvi mah uspio nadići sebe, bojeći se još većeg razočaranja od prizora u grobu, ipak smogao snage i pobijedio strah. A nakon što je se osvjedočio da u grobu nema tragova smrti, nego života, povjerovao je, te je činom vjere nadišao sebe i sva ljudska iskustva o životu i smrti.

Prihvaćajući tu prestižnu vijest o mogućnostima ljudskog života, o tim nezamislivim dometima do kojih se čovjek može uzdignuti, njih dvojica su vjerom nadišli same sebe i sva ljudska očekivanja. Od tog trenutka čovjek za njih nije više biće koje se bori za zemaljski prestiž, nego za nebeske spoznaje. Od tog trenutka i oni su se počeli boriti kako bi svakom čovjeku navijestili ovu prestižnu vijest Gospodinova uskrsnuća. Od trenutka kad su ušli u grob, te vidjeli i povjerovali, nisu više bili isti ljudi, nego su postali ljudi obdareni vjerom uskrsnuća. To je bio jezičac na vagi koji je odnio prevagu, te su vjerom u uskrsnuće nadišli same sebe i sve domete ljudskih mogućnosti. Primivši prestižni dar kojim ih je obdario Uskrsli, uputili su svakom čovjeku poziv da se osvjedoči kako je moguće nadići sebe i živjeti za novi život. Od Kristova groba i uskrsnuća sva naša 'prestižna' nastojanja doista bi trebali ići u smjeru koji nam zacrtашe apostoli vođeni Gospodnjom snagom. Svaki naš trud i napor oko ostvarenja, morao bi odgovarati ovom nastojanju da nadiđemo sebe i da po vjeri živimo novim životom. Tako je i nama danas vjerom nadići sebe i svoje ljudske spoznaje, omogućivši si ovu najveću i najdragocjeniju spoznaju uskrsnuća. Vjerom nam se okrenuti činjenici da sebe nadilazimo samo onda kad poput uskrslog Gospodina živimo isključivo za uskrsli život, pa i onda kad treba proći kroz muku i patnju koju nam sadašnji zemaljski sa sobom nosi.